

DEKANIJSKI VINOGRAD

DRAVLJE, JEŽICA, KOSEZE, PODUTIK, STOŽICE, ŠENTVID, ŠIŠKA, PIRNIČE,
PRESKA, SORA, SV. KATARINA - TOPOL, ŠMARTNO POD ŠMARNO GORO IN VODICE

LETO X

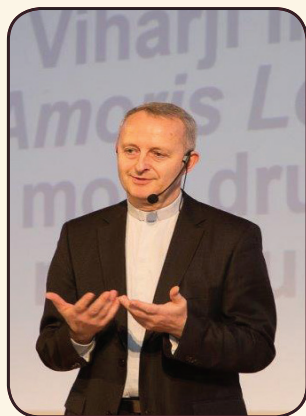
ŠTEVILKA 24

APRIL 2019

PASTIRJEVA BESEDA

VREDNO SE JE SPOMINJATI ...

Kot otrokom so nam dopovedovali, naj o sebi bolj molčimo kot govorimo, naj raje potrpite kot se upiramo, naj raje delamo kot iščemo prijetnosti. Tudi pouk o mirnem prenašanju težav je bil nekajkrat rešitev. Prav tako nas je čut dolžnosti, ki so nam ga vcepili, naravnal v iskanje dela prek meja dolžnosti. Toda vseeno je težko prenašati stisko Cerkve, ko upada število vernikov.

Da ne zapademo malodušju, lahko tudi v tem prepoznavamo priložnost, da pomagamo današnjim majhnim občestvom živeti polno svoje krščanstvo, da bodo priče živega evangelija, Kristusa, današnjemu svetu. Četudi se bo tem občestvom, skupinam, podružnicam zgodila administrativna ali personalna sprememba, jim pomagajmo, da bodo krščanstvo živeli tam, kjer so!

Bodimo živo, povezano občestvo Cerkve: laikov in duhovnikov. Radi si prihajamo naproti; izobražujmo se in ozaveščajmo, da ne bo vse pastoralno delo na duhovniku.

S tem bomo lažje naredili tisto, za kar ni potrebno mašniško posvečenje. Ne bojmo se, da nam bo zmanjkalo dela – tu se šele dokončno pokažejo obrisi zares živega občestva, ki iz vere v vstalega Kristusa zanj živi, pričuje!

Tako bomo lažje prestopili misel, *kako je bilo včasih*, in se v zaupanju v Božjo previdnost osredotočili na sedanji trenutek.

Hvala, dragi župnijski in dekanijski pastoralni sodelavci, za svetle zglede, pomoč in pričevanja, da vam ni vseeno, kakšno podobo ima Kristusova Cerkev danes.

Velikonočni pogled v življenje naj nas spremlja in daje moč, ko gledamo na vsakdanjost pastoralnih kazalcev naših župnij in občestev!

Igor Dolinšek, župnik, Ljubljana Koseze

... SE PREDSTAVLJA

POSŁANSTVO RAHELINEGA VRTCA V PRESKI

Župnijski Rahelin vrtec – hiša otrok Montessori, ki deluje pod okriljem župnije Preska, letos praznuje desetletnico. Posebnost vrtca je, da je katoliški, kar pomeni, da otroke seznanjamo z osnovami krščanstva, lahko bi rekli, da jim skušamo posredovati tisto, kar so nam največkrat posredovali babice in dedki, pa tudi starši.

Hkrati delujemo na podlagi pedagogike Montessori, saj menimo, da raznovrstni pristopi bogatijo otrokov razvoj. Z mnogimi dejavnostmi (Atrij Dobrega Pastirja, balet, kateheza, angleščina, pevske vaje, telovadba ...) poskrbimo, da je otrokom dogajanje v vrtcu zanimivo in da ga radi obiskujejo.

Med našimi otroci jih je veliko iz medvoške občine, večina pa iz naše dekanije, ki je še malce širša.

Martin in Sara, ki v vrtec vsak dan pripeljeta svojo Brino sta napisala: *Rahelin vrtec predstavlja pomemben del življenja naše družine. Je kraj, kjer hčerka razvija občutek za odgovornost, samostojnost in krepi socialne odnose. Je kraj in so ljudje, ljudje, ki so in bodo del župnije, v kateri bo odrasčala, in za to smo neizmerno hvaležni.* Sta zelo dejavna v župniji Preska, med drugim vodita birmansko skupino.

V vrtcu je šestinšestdeset otrok. Osem vzgojiteljic in en vzgojitelj skrbijo za njihovo varstvo med 6.30 zjutraj in 16.30 popoldne. Otroci so razdeljeni v štiri skupine, ki so heterogene: skupaj so otroci od prvega do tretjega leta starosti ter od tretjega do šestega leta. Ker jih je veliko, ki imajo bratce in sestrice, jih s tem želimo navajati k odgovornosti in skrbi drug za drugega.

Naše delovanje lahko spremljate na spletni strani rahela.si ter na Facebook in Instagram profilu [@rahelinvrtec](https://www.instagram.com/rahelinvrtec), vselej pa smo na voljo za informacije na info@rahela.si ter po telefonu 040 724 744.

*Matevž Vidmar, direktor
Martin in Sara Močnik, starši*

ALI LAHKO ZGODOVINAR VERJAME V VSTAJENJE?

V svojem bistvu je zgodovinar tak kot vsak drug človek, vstajenje pa tako ali drugače presega njegovo izkustvo. Ker se zgodovina kot veda utemeljuje predvsem s kritiko virov, je tudi prvobitna naloga zgodovinarja, ki to zares je, da dvomi v pristnost razpoložljivih zgodovinskih virov.

Zgodovinar mora zato do preteklih dogodkov, ki so predmet njegovega raziskovanja, že v izhodišču vzpostaviti kritično distanco. Načelni kritični dvom ga odvrča od nekritičnega ali slepega prevzemanja nepreverjenih podatkov, kar se je v preteklosti pogosto dogajalo. Verodostojen zgodovinar danes za trditve in ugotovitve potrebuje nedvoumne dokaze, ki jih podkrepi s preverjenimi viri. Za njegovo delo je značilno, da o predmetu raziskovanja zbira vse relevantne zgodovinske vire, jih analizira, preverja, medsebojno primerja in kritično vrednoti. S kritično obravnavo virov mora odvrniti vsak dvom, ki je izhodišče njegovega razmišljanja.

Čeprav si vsak odgovorni zgodovinar prizadeva, da bi bilo njegovo delo kar se da objektivno, je pri njem vedno tudi nekaj subjektivnega, nekaj, kar mu pripada glede na njegovo človeško bit. To je razumljivo in to daje njegovemu delu potrebno razsežnost.

Vedenje o Jezusu iz Nazareta in pričevanje o njegovem vstajenju nam posredujejo predvsem kanonično priznani, nekoliko tudi drugi evangeliji, v katerih je večji del še pred koncem 1. stoletja zapisano to, kar so o njem oznanjali njegovi učenci in je o njem zapisal apostol in evangelist Janez. Drugih zgodovinskih virov, ki bi takrat zlasti med nekristjani potrjevali Jezusovo delovanje, razen kratke omembe v Judovskih starožitnostih Jožefa Flavija, ne poznamo. Na podlagi vsega, kar danes vemo, pa ni dvoma, da Jezus ne bi bil zgodovinska oseba. Z vidika zgodovinske vede je veliko bolj kot njegova tuzemska bivanjskost dvomljivo njegovo vstajenje, saj presega naravo tega sveta, je s človeškimi merili nedokazljivo in zato prehaja v območje verovanja. Zgodovinar bi moral vse vire o tem dogodku kritično ovrednotiti in dogodek razjasniti, kar pa v primeru, ko gre za dogodek, ki presega tuzemske danosti, dokončno ni mogoče.

Z merili zgodovinske stroke vstajenja ni mogoče niti povsem zanikati niti povsem potrditi. Tako kot zgodovinar kot tudi kot človek lahko v pojave in dogodke, ki presegajo dožemanje v kategorijah tega sveta, predvsem verjame. In z istim dvomom kot v njih lahko verjame, lahko v njih tudi ne verjame. Morda zgodovinar zaradi svojega metodološkega pristopa težje verjame v čudeže, toda nenazadnje lahko lažje prizna, da je tudi vse naše življenje en sam čudež.

*(Lojze Čemažar: Križani
vaško znamenje v Sr. Gameljnah)*

DEKANIJSKA PRIHODNOST

1. 4. 2019	<i>Dekanijsko srečanje za bralce Božje besede</i>	Ljubljana Šentvid	20.00
5. 4. 2019	<i>Draveljski duhovni večer z gostjo Marinko Svetina</i>	Ljubljana Dravlje	20.00
13. 4. 2019	<i>Dekanijsko srečanje mladih in priložnost za sveto spoved</i>	Ljubljana Podutik	20.00
27. 4. 2019	<i>Izlet dekanijskih ministrantov</i>	Pivka	
4. 5. 2019	<i>Medgeneracijsko srečanje</i>	Ljubljana Dravlje	16.00
7. 6. 2019	<i>Zaključni koncert tečajnikov kitare</i>	Ljubljana Podutik	20.00
16. 6. 2019	<i>Dekanijska molitev za nove duhovne poklice in svetost duhovnikov</i>	Brezje	15.00

NOVA MAŠA V DEKANIJ LJUBLJANA ŠENTVID

*“Blagor čistim v srcu,
kajti Boga bodo gledali” (Mt 5,8).*

Vse vas, bratje in sestre iz dekanije Ljubljana Šentvid, z veseljem vabim na novo mašo, ki bo v Šentvidu v nedeljo, **30. junija, ob 10.00.**

Vsi, ki se veselite Boga, ki želi prebivati med nami po vseh milostih duhovniškega poklica, se mu zahvaljujte za Njegovo dobroto in usmiljenje.

Še posebej lepo povabljeni molivci za nove duhovne poklice.

Z veseljem Vas pričakujem!

Gregor Bregar, novomašnik

Izdajatelj: Dekanija Ljubljana Šentvid; odgovarja: France Mervar, dekan
Uredniški odbor: France Mervar, Mateja Komel Snoj, Janko Jeromen in Sebastjan Likar
Likovna zasnova: Lojze Čemažar
Priprava za tisk: Salve, d. o. o.